

LAUSUNTOPYYNTÖKYSELY HALLITUKSEN ESIITYSLUONNOKSESTA LAIKSI SOSIAALI- JA TERVEYSPALVELUJEN TUOTTAMISESTA

1. Vastaajatahon virallinen nimi

Vastaajien määrä: 1

Nimi

- Sosiaalijohto - Socialledning ry

2. Vastauksen kirjanneen henkilön nimi

Vastaajien määrä: 1

Nimi

- Jouni Nummi

3. Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot

Vastaajien määrä: 1

Etunimi	Sukunimi	Sähköposti
Jouni	Nummi	jouni.nummi@netikka.fi

4. Onko lain soveltaminen samanlaisena kaikkiin palvelun tuottajiin niiden oikeudellisesta muodosta ja toiminnan tarkoituksesta huolimatta perusteltu ratkaisu (2 §, 3 § 1 kohta)?

Vastaajien määrä: 1

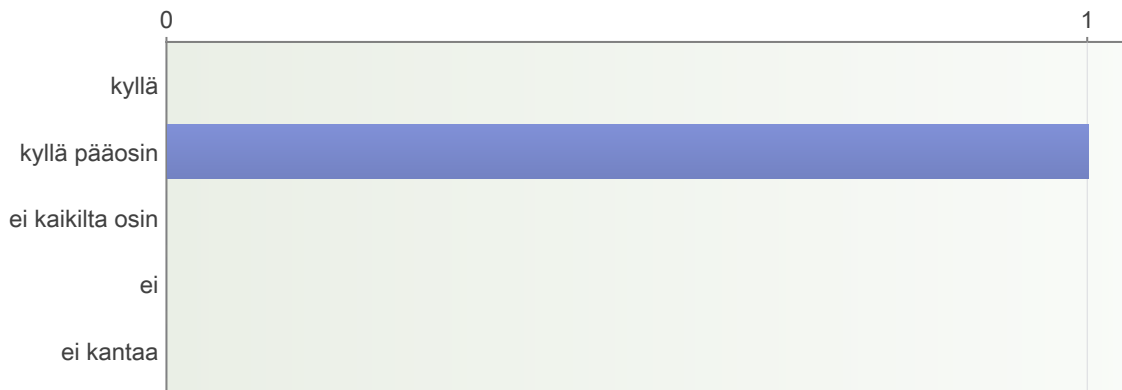

Avoimet vastaukset: kyllä

- Lakiluonnos määrittelee 2§ soveltamisen alaksi maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluvat sosiaali- ja terveyspalvelut sekä yksityiset sosiaali- ja terveyspalvelut.

5. Parantavatko palvelun tuottajalle asetetut ehdot asiakas- ja potilasturvallisuutta (5-9 §, 13 §)?

Vastaajien määrä: 1

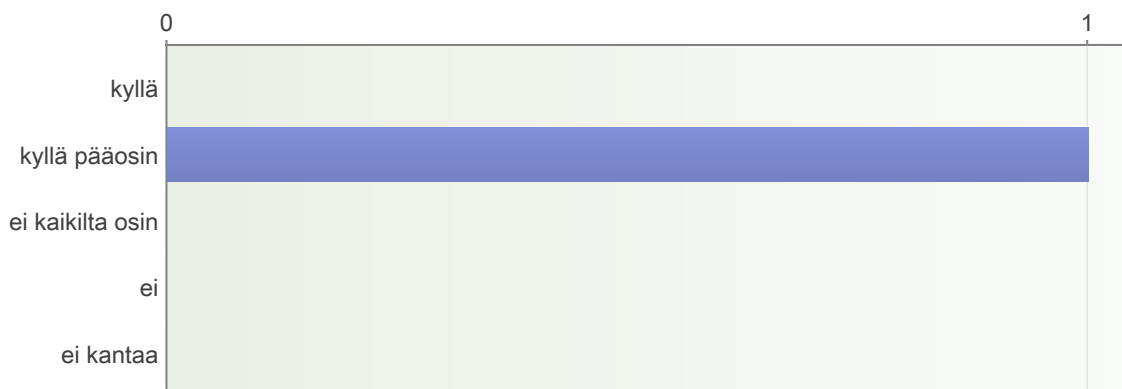

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Vaatimustaso vastaa lähtökohtaisesti lainsäädännössä tällä hetkellä määriteltyä tasoa. Käytännön toiminnan ohjaamisessa valvontaviranomaisen laatimilla ohjeistuksilla on merkittävä rooli. Jossakin määrin on ongelmallista se, että lain perustelutekstissä s. 57 todetaan, että henkilöstöä koskevat vaatimukset määräytyvät toimintayksikön tarjoamisen palvelujen ja toiminnan mukaan niin, että palvelujen tuottamiselle ei aiheudu kohtuuttomia vaatimuksia. Palvelujen henkilöstömitoitusta koskevat vaatimukset tulee laatia palvelun käyttäjien tarpeiden, ei palveluntuottajan toiminnan sujuvuuden näkökulmasta.

6. Vähentääkö palvelun tuottajan ja sen palveluyksiköiden erillinen rekisteröinti, palveluyksiköiden siirtokelpoisuus ja riskiperusteinen hyväksymismenettely palvelun tuottajan ja viranomaisen hallinnollista työtä (13 §, 15 § ja 17 §)?

Vastaajien määrä: 1

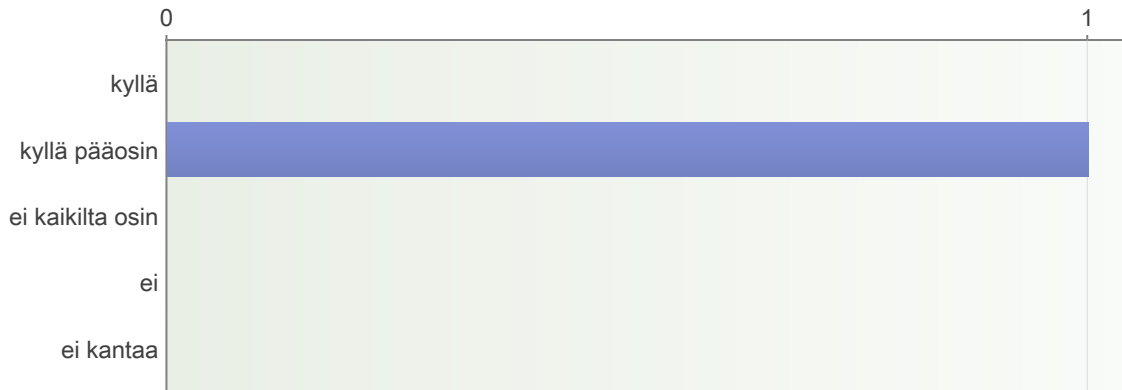

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Mainitut toimenpiteet vähentävät palvelun tuottajan hallinnollista työtä ja jossakin määrin viranomaisen hallinnollista työtä. Viranomaisen hallinnollinen työ pääsääntöisesti muuttaa muotoaan muun muassa siten, että viranomainen joutuu kehittämään nykyisestä poikkeavan laajan menettelyn riskiarvioinnin tekemiseksi tietyissä tilanteissa.

7. Vähentääkö yhteisen palveluyksikön käyttömahdollisuus palvelun tuottajan ja viranomaisen hallinnollista työtä ja parantaako se mahdollisuuksia valvoa toimintaa kokonaisuutena (3 § 5 kohta, 18 §)?

Vastaajien määrä: 1

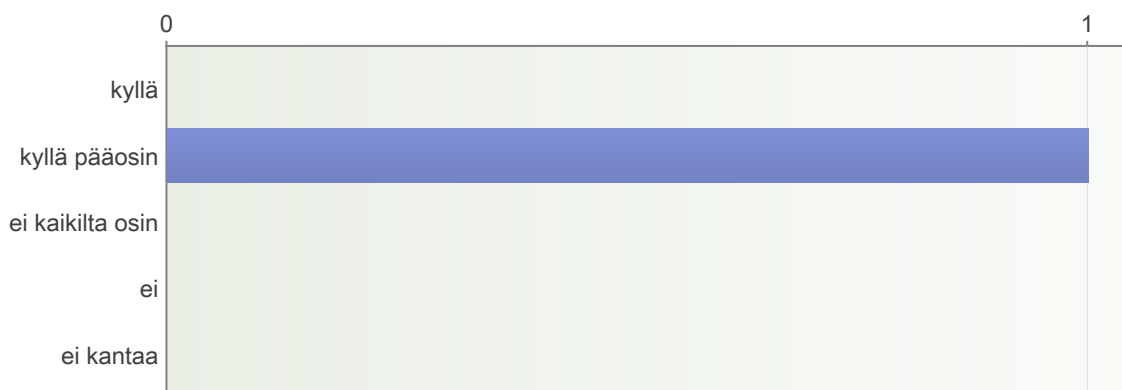

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Yhteisen palveluyksikön käyttömahdollisuus vähentää palveluntuottajan hallinnollista työtä. Esimerkiksi samaan konserniin kuuluvien tytäryhtiöiden osalta yhteisen palveluyksikön käyttömahdollisuus on perusteltua ja järkevää.

8. Onko vastuullisen palvelun tuottajan käsite ja tehtävät perusteltuja (3 § 5 kohta, 18 §)?

Vastaajien määrä: 1

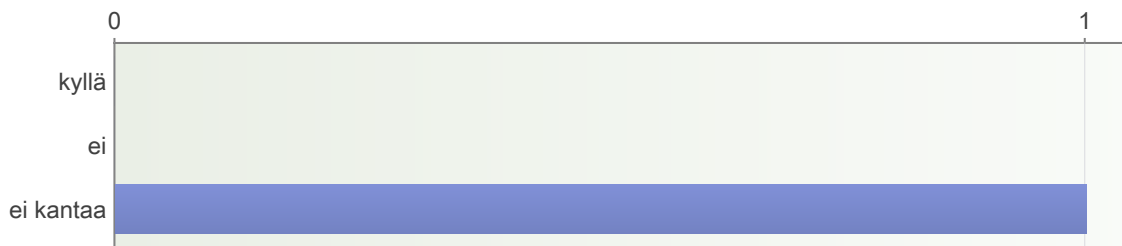

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Vastuullisen palveluntuottajan käsite on sinänsä perusteltu, tosin hieman vaikeasti avautuva. Vastuullisen palveluntuottajan osalta on määriteltävä tarkemmin, mitä ko. määritelmään sisältyvä vastuullisuus tarkoittaa eli mistä ko. taho on vastuussa ja mikä on vastuun juridinen merkitys. Tällä on suuri merkitys siksi, että palveluntuottajien välisessä toiminnassa saattaa olla kyse erittäin merkittävistä taloudellisista intresseistä.

9. Onko vastuullisen palvelun tuottajan käsitteelle muita vaihtoehtoja?

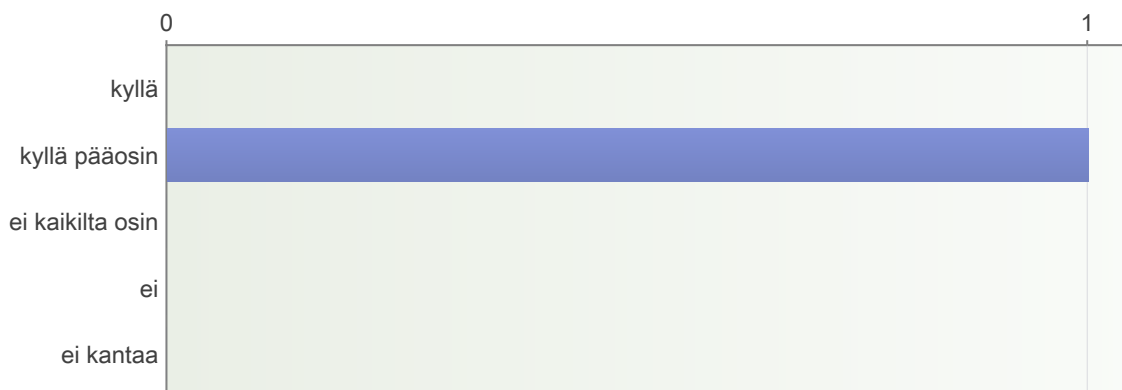
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

10. Ovatko valvovan viranomaisen keinot, mukaan lukien laiminlyöntimaksu ja rekisteristä poistaminen, riittävät asiakas- ja potilasturvallisuuden kannalta (4 luku)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Pääosin viranomaisen keinot vastaavat nykyistä käytäntöä.

11. Muut vapaamuotoiset huomiot laista sosiaali- ja terveyspalvelujen tuottamisesta.

Vastaajien määrä: 1

- Lakiluonnoksessa nykyisen valvontajärjestelmän painopiste ja toimintalogiikka muuttuvat täysin. Nykyinen valvontajärjestelmä on perustunut etupainotteisuuteen ja toimintansa aloittavien yksiköiden toiminnan ja tilojen asiakas- ja potilasturvallisuuden yhtenäisen tason varmistamiseen ennakoivalla lupavalvonnalla. Toiminnan aikaista valvontaa tehdään yhteistyössä kuntien viranomaisten kanssa.

Mahdollisen lakimuutoksen myötä valvonnan painopiste muuttuu radikaalisti jälkikäteiseksi ja lähinnä hallinnolliseksi. Vielä radikaalimpi on muutos erityisesti sosiaalihuollon eetoksessa. Lakiluonnoksen yksityiskohtaisten perustelujen s. 43 todetaan, että lain piirissä olevat sosiaali- ja terveyspalvelut perustuvat asiakkaan ja palveluntuottajan väliseen sopimukseen. Sovellettava yleislaki on laki varallisuus oikeudellisista oikeustoimista (228/1929). Lisäksi todetaan, että palvelun tuottaja voi toimia myös julkista tehtävää hoitavana julkisen palvelun järjestäjän lukuun, jolloin asiakkaalle on tehtävä hallintopäätös.

Lähtökohtaisesti tämä tarkoittaa sitä, että sosiaalihuollon vapaan valinnan piirissä olevien palvelujen osalta asiakkaasta tulee kuluttaja. Tämä on ristiriitaista mm. siksi, että esimerkiksi ikäihmisten palveluasumisen kriteerien kiristyttyä yhä useampi asiakas on edunvalvonnan piirissä. Riippuen vapaan valinnan soveltamisalasta vaarana on se, että asiakkaan näkökulmasta luodaan kahdet markkinat, joilla samoilla kriteereillä palveluja saavilla asiakkailla on erilainen oikeudellinen asema.

Lisäksi on huomioitava, että lakiehdotuksen 13 § mukaan palvelun tuottajaa ei rekisteröinnin yhteydessä veloiteta toimittamaan valvontaviranomaiselle omavalvontasuunnitelmaa, valmius- ja jatkuvuudenhallintasuunnitelmaa tai pelastusviranomaisten päätösasiakirjaa. Nämä tiedot ovat olennaisia valvontaviranomaisen riskiarvion laatimisessa. Julkisen palvelun osalta omavalvontasuunnitelman julkisuudesta ja tietoverkossa julkaisemisesta on säädetty

järjestämislain 25 §:ssä. Säädöskokonaisuudessa ei ole arvioitu sitä, miten valvontaviranomainen saa vastaavat tiedot riskiarvioinnin suorittamiseksi yksityisten sosiaali- ja terveyspalvelujen osalta?

Yhteenvetona voi todeta, että siltä osin kun valvonta heikkenee nykyisestä, myös asiakas- ja potilasturvallisuus heikkenee. Valvonta tulee lakiehdotuksen myötä tosiasiallisesti heikkenemään toimintansa aloittavien yksiköiden osalta. On todennäköistä, että palveluntuottajien ja palveluyksiköiden lukumäärä lisääntyy radikaalisti. Tämä tulee paitsi lisäämään viranomaisen hallinnollista työtä, edellyttää uudenlaista systemaattisen riskien arvioinnin järjestelmän luomista sekä lisää todennäköisyyttä jälkikäteistä puuttumista edellyttävien tilanteiden lisääntymiseen.

Lisäksi on huomioitava, että lakiluonnoksessa mainitaan yhteistyöstä 23 § ja todetaan, että palvelujen järjestäjän (maakunnan) on ilmoitettava tietoonsa saamista palvelun tuottajan toiminnassa ja palveluissa havaitsemistaan puutteista ja epäkohdista. Tämän ja 24 §:n säädösten perusteella ei käy yksiselitteisesti ilmi, onko AVIn ja maakunnan järjestämisfunktioista vastaavilla virkamiehillä mahdollisuus tehdä yhteistyötä niiden palveluntuottajien osalta, joiden kanssa maakunta on laatinut sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 24 §:n tarkoittaman sopimuksen joko vapaan valinnan piirissä olevista palveluista tai muista kuin vapaan valinnan piirissä olevista palveluista. Mikäli nykyisin hyvin toimiva kuntien ja AVIn yhteistyö ostopalvelujen valvonnassa ei siirry toimivaksi käytännöksi maakuntien ja AVIn välille tämä tulee tosiasiallisesti lisäämään Aluehallintovirastojen hallinnollista työtä ja siten resurssien pysyessä samoina välillisesti huonontaa asiakas- ja potilasturvallisuutta.